

Intermezzo 4

Stichting
Muziek
In
Huis

december 2004

Intermezzo is een uitgave van Stichting Muziek In Huis
Kijk ook voor actuele informatie op www.stichtingmuziekinhuis.nl

Het geheim van geslaagde concerten

Het jaar 2004 stond bij Stichting Muziek In Huis (SMIH) in het teken van 'de optimale voorbereiding voor succesvolle concerten'. Dit als vervolg op het thema van ons lustrumjaar 2002: 'het belang van kunst en cultuur voor het welzijn van bewoners van zorginstellingen'.

Van één kant ligt de uitdaging bij SMIH zelf. Met een groei van 320 concerten vorig jaar naar 430 dit jaar, lag het gevaar van versnipperde aandacht op de loer. Die groei zien we overigens wel als erkenning in de zorgsector van het belang van kunst en cultuur en de aandacht voor het

welzijn in de huizen. Aan de andere kant ligt er ook een uitdaging bij de zorginstellingen. Kwalitatief hoogstaande ensembles komen namelijk pas écht tot hun recht als er aan bepaalde voorwaarden op en rond de concerten wordt voldaan.

SMIH heeft zoveel mogelijk kansen aangegrepen om met de concerten in de publiciteit te komen. Het 1.500ste concert, dat in september op vier locaties gelijktijdig werd gevierd, kreeg ruime aandacht in diverse dagbladen en op radio 4. De rol van publiciteit is in onze optiek – naast het belang van een kwalitatief hoogstaand cultureel aanbod – zeer groot. Zeker als het gaat om beeldvorming over ouderenzorg en de integratie van zorghuisbewoners en omwonenden. Op een groeiend aantal locaties worden gasten van buiten uitgenodigd om de concerten van SMIH bij te wonen. Er wordt hierbij dankbaar gebruik gemaakt van de lokale kranten en andere PR-middelen, zoals flyers en de lokale radio.

Naast de groei van het aantal concerten, was er zeker dit jaar ook sprake van een groei in de belangstelling van ensembles te zien. Van één auditiedag per jaar, moesten we dit jaar naar twee volle dagen gaan om

alle vijftig (!) aangemelde ensembles te kunnen beluisteren en beoordelen. De jury - bestaande uit concertpianiste en pedagoog Tan Crone, musicus en muziektherapeut Kees Huges (De Geestgronden), recreatiemedewerkster Ellen van Linge (het Zonnehuis Amstelveen) en Nico de Gier - gaat zoals ieder jaar voor de ensembles met op alle fronten de meeste potentie. Daarmee halen we ons echter wel wat op de hals: deze musici stellen zelf ook eisen aan de concertsituatie, hebben vaak een duidelijke eigen visie op programmeren en hebben ook al behoorlijk vol geplande agenda's. Onze beide 'klanten', de zorginstellingen en de musici stellen eisen en wij als SMIH bemiddelen. Daarom is evaluatie ook zo belangrijk: alle

In dit nummer:

*Gert de Looze: Reformatorisch Dagblad
De helende werking
van muziek*

2/3

*Mirsa Adami
nieuwe secretaris SMIH*

4

*Ellen Langerak, Vivium Zorggroep
Financiering door derden*

5

*De kunst van
het programmeren*

6/7

De musici

8

DUBBEL FEEST IN DE ZANDZEE TE BUSSUM: HET 1.500STE CONCERT VAN SMIH VIEL SAMEN MET DE OFFICIËLE OVERHANDIGING VAN EEN NIEUWE PIANO. DE AANSCHAF WERD MOGELIJK GEMAAKT DOOR BIJDAGEN VAN DE ANNA STIBBE STICHTING EN STICHTING VRIENDEN VAN DE ZANDZEE. V.L.N.R.: MEVROUW TAN CRONE, HIER IN DE FUNCTIE VAN VOORZITTER VAN DE ANNA STIBBE STICHTING, PIANISTE EN SMIH SECRETARIS MIRSA ADAMI, VIOLISTE CECILIA BERNARDINI, SMIH VOORZITTER IWAN SEWANDONO, MEVROUW H.J. KAS, VOORZITTER VAN DE CLIËNTENRAAD VAN DE ZANDZEE EN ELLEN LANGERAK, ALGEMEEN DIRECTEUR VAN VIVIUM ZORGGROEP.

ervaringen van zowel luisteraars als uitvoerenden leiden tot nog betere prestaties. Beide partijen moeten geheel tevreden zijn. Dat hebben we als motto ('win-win voor zorginstellingen en musici') en zien we als onze taak. Gezien de groei en belangstelling zijn we op de juiste weg.

Financieel jaaroverzicht

In het jaar 2003 vonden 320 concerten plaats. De begrote productiekostprijs per concert was € 370 (inclusief de subsidies), de werkelijke kosten bedroegen € 385 gemiddeld per concert. Met onze subsidiegevers (zie achterblad) was voor 2003 een verhouding van dertig procent van de totale omzet uit subsidiegelden en zeventig procent uit uitkoopsommen afgesproken. Het werkelijke percentage subsidies was 32,5 procent. De subsidie voor de dekking van PR- en marketingkosten is hierin niet opgenomen. Deze bedroeg 9,5 procent van de totale omzet. Uit deze pot zijn de uitgaven van Intermezzo, onze website, de workshop en de presentatiedagen gefinancierd. Het Eigen Vermogen op 31 december 2003 bedroeg 9 procent van het balanstotaal.

In 2004 vinden 430 concerten plaats, 80 meer dan voorzichtig was geschat en begroot. De begrote kostprijs van € 370 komt overeen met de werkelijke, totale kostprijs. Het overeengekomen en begrote subsidiepercentage bedraagt 25 procent en valt door het grote aantal concerten lager uit: 20,5 procent. De subsidie voor de dekking van PR- en marketingkosten bedraagt een kleine 8 procent van de totale omzet. De posten loonkosten en reiskosten beslaan samen 82 procent van het totaal van de uitgaven.

Voor begin 2005 staan de subsidieaanvragen voor de periode na 1 januari 2006 op de agenda, naast de acquisitie voor uitbreiding naar Oost Nederland, beginnende met de Veluwe en de organisatie van een workshop en een presentatiedag/symposium. En natuurlijk wederom honderden concerten, waar het ons allemaal om gaat.

We kijken met plezier uit naar het vervolg van de samenwerking met alle betrokkenen in het nieuwe jaar om mooie concerten te realiseren voor – en daarmee een stukje welzijn van – de bewoners van zorginstellingen.

*December 2004
Stichting Muziek In Huis*

Concertgangers in zorginstellingen vergeten even hun pijn en problemen De helende werking van muziek

Een flitsend presto, een rustieke Sicilienne. De bewoners van het psychogeriatrisch centrum De Stichtse Hof in Laren krijgen een gevarieerd menu voorgeschoteld door het duo Panarpa. Ze genieten zichtbaar. Het concert is een initiatief van de Stichting Muziek In Huis. Vorige maand verzorgde deze stichting haar 1500e concert in een zorginstelling.

Een kleine honderd mensen, overwegend vrouwen, volgt in De Stichtse Hof de inspanningen van harpiste Carla Bos en fluitiste Désirée Vergers. Al bij het eerste werk, een sonate van Focking, tikt een man in een rolstoel met zijn voet de maat mee. Anderen bestuderen uitgebreid het programma dat ze hebben gekregen. Op enkele onderonsjes na luisteren de concertgangers rustig naar twee keer een halfuur muziek. Een wat luidruchtig fluissterende dame wordt door haar omgeving tot stilte gemaand.

De harpiste vertelt bij elk werk iets over de muziek en de componist. Over de beruchte harpist Bochsá bijvoorbeeld. Hij ontvluchtte Frankrijk vanwege enorme gokschulden en ging er vervolgens in Engeland met de vrouw van de dirigent van de Londense opera vandoor. Enkelen glimlachen om deze escapades. "Wat is hier allemaal aan de hand", wil een concertganger weten. Een verzorgende stelt haar gerust.

"U kent mij niet, hè?" merkt een vrouw op. Het duo Panarpa speelt intussen onverstaanbaar door. Met verve vertolken de musici werken van componisten als Focking, Fauré, Hilse, Saint-Saëns en Lutoslawsky, een mix van bekende en onbekende klanken, rustige en virtuoze muziek. De concertgangers belonen hen na elk stuk met een applausje. Een man buigt zich naar zijn buurvrouw: "'t Is wel mooi, hè." Anderen tonen hun waardering door met hun hoofd of hand mee te bewegen of zachtjes te neuriën.

Helende werking

Hoboïst Nico de Gier (41) is initiatiefnemer van de Stichting Muziek In Huis (SMIH). Problemen met zijn gehoor noopten hem het musiceren grotendeels los te laten. De vraag hoe hij op een

andere manier mensen met muziek kon bedienen -in combinatie met zijn betrokkenheid op ouderen en zieken- leidde tot de oprichting van de SMIH. De stichting richt zich primair op de zorg- en welzijnssector. De Gier: "Muziek is niet alleen een vorm van vermaak, maar kan ook een helende werking hebben. Een concertganger voelt zich anders, vergeet even zijn pijn, zijn problemen."

Als directeur is hij inmiddels fulltime voor de stichting in touw. Het eerste concert van de SMIH vond oktober 1997 plaats, april vorig jaar stond de teller op 1000, terwijl vorige maand het 1500e concert georganiseerd werd.

Het kostte De Gier in de begintijd veel energie om het vertrouwen van zorginstellingen te winnen: "Wij werken uitsluitend met professionele musici. Instellingen verwachten dat profs veel te duur zouden zijn en vroegen zich af of hun mensen klassieke muziek wel zouden waarderen." Het hek is inmiddels van de dam. "Deze maand verzorgen zeven ensembles achtenveertig optredens. Momenteel bewegen we ons in Noord- en Zuid-Holland en in Utrecht, maar we hopen ook richting Noord- en Oost-Nederland te gaan." In verschillende instellingen zijn niet alleen bewoners maar ook omwonenden welkom bij concerten. De Gier juicht die integratie toe: "Daarmee voorkom je dat zorginstellingen eilandjes in de maatschappij worden. En een bewoner heeft nog meer het gevoel dat hij uit is geweest, wanneer hij naast een vreemde heeft gezeten."

Audities

De SMIH levert geen broddelwerk: "We nemen bewoners van zorginstellingen uiterst serieus, in de programmering en in de bejegening. Een concertprogramma moet bijvoorbeeld niet alleen hapklare brokken bevatten, het publiek mag ook geprikkeld worden.

Tijdens audities beoordelen we musici niet alleen op kwaliteit, maar ook op communicatieve vaardigheden. Het zichzelf op het podium kunnen presenteren weegt zwaar. We kijken ook of een ensemble de potentie in zich heeft om op de reguliere podia actief te zijn. Het is namelijk niet onze bedoeling een nieuw circuit te creëren, van musici die uitsluitend in zorginstellingen optreden. Ensembles die in de Kleine Zaal van het Amsterdamse Concertgebouw spelen, moeten ook op onze podia kunnen staan. Inmiddels gebeurt dit."

De SMIH houdt niet van loze beloftes en selecteert streng, zo'n 40 procent van de ensembles komt door de audities. Musici hoeven echter niet volmaakt te zijn om de eindstreep te halen: "We gaan na of we bepaalde zaken bij hen kunnen verbeteren, bijvoorbeeld qua presentatie of programmering. Dat doen we graag. Elk ensemble wordt door ons gecoacht. Het krijgt feedback op zijn concerten. We bekijken onder meer samen met ensembleleden een video die van een optreden is gemaakt. De meeste musici stellen die begeleiding erg op prijs."

Ensembles die voor de SMIH optreden, verzorgen binnen een tijdsbestek van vier weken zo'n twintig concerten. Een formule met een pedagogisch tintje: "Na een aantal optredens kan moeheid een rol gaan spelen, ligt het gevaar van routine op de loer. Dan komen heel menselijke dingen boven in de relatie tussen musici. Dit werkt meestal vormend, een enkele keer gaan ensembles na het tournee uit elkaar."

De SMIH beoogt een win-win situatie. "Zowel de zorginstellingen als de musici moeten bij onze activiteiten gebaat zijn. De ensembles krijgen een fatsoenlijke gage én een intensieve coaching."

Nogmaals roert De Gier het punt kwaliteit aan: "Waarom moeten bewoners van zorginstellingen een stap terug doen ten opzichte van mensen die nog wel de concertzaal kunnen bezoeken? Treffend vond ik

de opmerking van een oudere na een concert: "Deze musici zijn zo goed. Ze horen niet voor ons oudjes te spelen, maar in het Concertgebouw te staan."

De aanpak van de SMIH werkt. De Gier hoort regelmatig dat mensen zich gewaardeerd voelen door de aanpak van de concerten, ook als hij zelf optreedt. "Dat we inmiddels 1500 optredens hebben verzorgd, zegt me niet zo veel. Een getal is abstract. Wat me voldoening geeft, is de lach van een concertganger, dat ene woordje van dank."

Traan wegpinken

Kees van der Kaay van De Stichtse Hof organiseert de concerten in samenwerking met de SMIH. Hij is bijzonder enthousiast: "Van bezoekers van onze concerten is bekend dat ze van klassieke muziek houden. Wat me steeds weer opvalt, is de rust tijdens de optredens. En dat terwijl veel dementerende bewoners de weg kwijt zijn, soms onrustig zijn. Aan kleine dingen merk je de goede werking van muziek. Een gezicht ontspant, iemand pinkt een traan weg, een ander neuriet mee. Sommigen zeggen ook dat ze hebben genoten. Dat ze het een uur later vergeten kunnen zijn, maakt het niet minder waardevol om hun deze concerten te bieden."

Het duo Panarpa speelt op allerlei podia in binnen- en buitenland. Carla Bos: "Spelen in zorginstellingen is dankbaar werk. Je ziet de mensen genieten. En altijd valt me weer op hoe rustgevend harpmuziek werkt."

Zie www.stichtingmuziekinhuis.nl.

*Bron: Reformatorisch Dagblad, 4 oktober 2004. Auteur: Gert de Looze
Met dank aan het Reformatorisch Dagblad en de auteur.*

Mirsa Adami

De directe band tussen musicus en luisteraar

MIRSA ADAMI,
CONCERTPIANISTE EN DE NIEUWE SECRETARIS
VAN SMIH. MET ALLEEN AL VOOR SMIH MEER
DAN 100 CONCERTEN OP HAAR NAAM, IS MIRSA
EEN ECHTE ERVARINGSDESKUNDIGE.

In 1998 speelde ik voor het eerst een aantal concerten voor de Stichting Muziek In Huis. Het publiek, dat wacht totdat je komt met iets moois, vond ik zeer ontroerend; ik heb van nature een zwak voor alle opa's en oma's in deze wereld. Ik begon als studente, die haar stukken speelde en leerde in de loop der jaren dat programmering, kwaliteit van je spel, leuke uitleg over de muziek en feestelijke kleding allemaal belangrijke elementen zijn voor een geslaagd concert en een tevreden publiek. Op het conservatorium is er weinig gelegenheid om tussen uitvoeringen door analyses te maken en verbeteringen aan te brengen. Als musicus krijg je binnen SMIH veel ruimte om in een serie concerten te experimenteren met je eigen muzikale uitdrukkingen. De informele sfeer waarin de concerten van SMIH plaatsvinden, is plezierig

en zou ik op alle podia wel willen ervaren. Die sfeer benadrukt en stimuleert de directe band tussen musicus en luisteraar.

Het publiek van SMIH is gevoeliger dan het publiek in de doorsnee zalen, de aandacht zal verslappen bij middelmatige kwaliteit. Het publiek waardeert het bijzondere in de muziek en men is ontvankelijk voor de menselijke boodschap die de musicus door zijn spel brengt. Deze feiten dwingen je om helderder, directer te spelen en zo eerlijk mogelijk de muziek door te geven. De glimlach van het publiek - die nooit vals is - is goud waard.

Ik ben erg blij deel te mogen uitmaken van het bestuur van SMIH. Ik bewonder de inzet van de andere bestuursleden en de vrijwilligers, die de visie van SMIH uitdragen en natuurlijk ook alle contactpersonen en vrijwilligers op de locaties, die allemaal in touw zijn, opdat de musici en de bewoners van zorginstellingen het naar hun zin hebben. Ik hoop mijn ervaringen als musicus er aan toe te voegen. Dat we nog veel mooie concerten mogen geven!

Een aantal jaren geleden heeft bariton Marco Bakker een heerlijke, succesvolle serie concerten voor SMIH verzorgd. Het verheugt me zeer dat hij de toezegging deed voor een nieuwe reeks. Het betreft optredens die overdag moeten plaatsvinden.

De concerten met Marco vallen – dat zal u niet verbazen - niet onder een (proef)abonnement. In de afgelopen twee maanden hebben al tien zorginstellingen hem mogen verwelkomen. En hoe: de zalen zaten nog nooit zo vol! Een greep uit de reacties: 'geweldige sfeer', 'wat een geweldige middag en vooral ook, wat een aardige man', (bewoonster:) 'hier ga ik vannacht van dromen'.

MARCO BAKKER WORDT WEDEROM BEGELEID DOOR
PIANISTE MIRSA ADAMI OF PIANIST TOM LÖWENTHAL.
FOTO MENNO SABEL, HAARLEMS WEEKBLAD

Marco Bakker

MARCO BAKKER ZOEKT NA AFLOOP VAN ZIJN
OPTREDEN IRENE OP, EEN BEWOONSTER VAN
ZUIDERHOUT (HAARLEM), DIE ACHTERIN DE ZAAL
VANUIT HAAR BED HET OPTREDEN MEEMAakte.
ONTROERD DOOR HET CONCERT EN DE AANDACHT
VAN MARCO EN ALLE AANWEZIGEN, ZEI ZE:
"ZE DOEN HIER ZÓVEEL VOOR JE!"

Ik wil de Stichting Muziek In Huis hartelijk danken voor de uitnodiging om u deelgenoot te maken van onze ervaringen binnen de Vivium Zorggroep in Bussum met financiering door derden. Ik leid u in mijn verhaal langs een 5-tal stellingen die als kapstok dienen. Iedere stelling is gebaseerd op inzichten die we hebben gekregen bij dit onderwerp.

Financiering door derden

Zorg dat het reëel is en maak het bedrag niet te hoog. Verkoop jezelf en licht specifieke punten in de aanvraag toe, wees duidelijk naar de sponsor. Eerlijk duurt het langst, het is tenslotte geld van iemand anders.

5. Ontvangen is leuk, maar geven nog leuker

Een aansprekend verlanglijstje, trekt de aandacht. Zorg vervolgens goed voor de sponsor. Dit uit zich bijvoorbeeld in contact dat je zoekt met de pers. Een verzorgde vergadering met een hapje en een drankje doet ook goed en vergeet niet de sponsor in het dankwoord te vermelden. Kortom, persoonlijk contact met de sponsor is de basis voor een duurzame relatie.

ELLEN LANGERAK (LINKS) EN NETTIE KRAMER VAN VIVIUM ZORGGROEP POSEREN MET DE PLAQUETTE VAN SMIH IN HUIZE GODELINDE (BUSSUM). OP DE ACHTERGROND STAAT DE NIEUWE VLEUGEL, DIE AANGESCHAFT KON WORDEN DOOR BIJDAGEN VAN ANNA STIBBE STICHTING, HERVORMDE STICHTING RECREATIEFONDS SPIEGHELZICHT EN HET PRINS BERNHARD CULTUURFONDS NOORD-HOLLAND.

Het belangrijkste is te weten wat je wilt.

1. Alles begint met een goed idee

Vertel over je visie, waarom het nodig is. Belangrijk is dat je zelf overtuigd moet zijn om de ander te kunnen overtuigen. Een voorbeeld kan zijn "Wij willen mooie muziek voor onze bewoners maar de piano is niet goed".

Een goed idee verkoopt zichzelf.

2. Iedere sponsor is blij met een goed idee

Zoek naar raakvlakken, zoals wat vindt die ander belangrijk, waarom denk je dat hij jou geld wil geven. Je moet dus interesse kweken en nagaan wat er voor die ander in zit om mee te doen aan een project. Die ander kan zijn, een directeur, een financier of een indirecte sponsor.

3. Wie niet waagt wie niet wint

Uit ervaring blijkt dat één sponsor alleen vaak niet genoeg is. Er moet dus gezocht worden naar aanvullend geld. Een voorbeeld hiervoor is de aanschaf van een vleugel. Er is eerst contact gezocht met de huissponsor. Vervolgens zijn er twee externe sponsoren gevonden. Soms moet je de doelstelling in de aanvraag aanpassen aan de missie van de sponsor, wel recreatief niet zorgcentra.

4. Je krijgt wat je geeft

Heel belangrijk is persoonlijk contact vooraf. Doe bij de juiste fondsen de aanvraag en geef de doelgroep duidelijk aan. Het is voor ouderen, en dat zijn geen gehandicapten. Zet een goede volledig onderbouwde aanvraag op, ook financieel.

Tenslotte wil ik benadrukken dat financiering door derden in toenemende mate hoog op de agenda van zorginstellingen zal komen. Krimpende budgetten en meer vragen van de klant vereisen een creatieve benadering waarvan dit een voorbeeld is. Hopelijk kunt u deze tips in uw praktijk gebruiken.

*Ellen Langerak
Vivium Bussum*

De kunst van het programmeren

Concerten en diners lijken op elkaar. In ieder geval als het gaat om de verzorging, opbouw en balans van het programma (het menu) en de uitwerking op het publiek (de gasten). Om met het laatste te beginnen: een goed concert alsook een goed diner lijkt de tijd stil te zetten, door ons te verleiden tot volledige aandacht en tussen de gangen door steeds even ruimte voor ontspanning te bieden. Na afloop voelen we ons heerlijk ontspannen, verwend, voldaan en geïnspireerd.

het Zonnehuis Amstelveen

De muzikkenner of fijnproever zal zich verheugen over een goede normale programmering en uitvoering, maar zal vol verbazing en verwondering zijn als het aangeboden boven het normale uitstijgt. Zo'n beleving blijft ons vaak lang bij!

Een goed diner en - misschien zelfs in meerdere mate - een goed concert zetten onze voortdurend opflitsende gedachten, althans die met woorden, stil. Gezongen teksten nemen we ook anders waar dan spreekteksten. De taal van verheven klanken, geuren en smaken wordt gesproken. Een gewiekste zakenman kent de kracht van die taal.

Na jaren als solist en kamermusicus werkzaam te zijn geweest en daarnaast ook al weer jaren musici gecoacht te hebben, durf ik te beweren dat het voor musici uitzonderlijk lastig, maar tegelijkertijd bijzonder belangrijk is – met name voor de technische beheersing en de communicatie met het publiek - om de 'woordelijke' gedachten tijdens het spel uit te bannen en ruim baan te maken voor de klanktaal.

Naast de uitwerking op het publiek,

lijken ook de verzorging en opbouw van goede concerten en diners op elkaar. In de goede gevallen sluiten concerten en diners aan op de culturele of culinaire achtergrond van de gasten. Zonder deze voorkennis kan de plank behoorlijk misgeslagen worden. Ja, zegt u, maar in de concertzaal of het restaurant zit een zichzelf selecterend publiek. Maar dan moet ik u wijzen op de reputatie, die een zaal, concertserie of restaurant over een langere periode heeft opgebouwd. Een nieuwe chef-kok zal niet zomaar zonder consequenties de hele kaart kunnen wijzigen.

De voorkennis en het inspelen hierop zijn maar het begin. Hierna komt de ware kunst van het programmeren en het menu samenstellen. De parallel met de keuken laat ik even aan uw verbeelding over en schrijf verder over de concertpraktijk. Aan de basis ligt in ieder geval het spel van spanning, spanningsopbouw en ontspanning. Voor de concerten van SMIH hebben we als uitgangspunt een maximale concentratiespanne van tien minuten. De timing van het gehele programma en de program-

maonderdelen (de composities) is zeer belangrijk, nog even los van welke composities het zijn.

Vanzelfsprekend vereisen lange, onbekende werken, zeker als ze ook nog eens geschreven zijn in een onbekende of ongeliefde stijl, een grote inspanning van het publiek. Bekende en - in nog grotere mate - populaire werken brengen ontspanning bij publiek en zeker ook uitvoerders.

Na inspanning moet ontspanning volgen. Hoe meer de inspanning is, des te groter de wens voor ontspanning, waarbij aangetekend, dat de bereidwilligheid van elk publiek om zich in te spannen zeer verschillend, doch zeker begrensd is. Een grove inschattingfout betreffende de voorkennis van het publiek kan desastreuze gevolgen hebben, die niet met een ontspannend populair muziekstuk kan worden tenietgedaan. Zowel onderschatting van het publiek, maar zeker ook overschatting zijn beletsels voor succesvolle concerten.

Stelregel bij de SMIH concerten: naast de ontspanningsmomenten na 'moeilijke' stukken, dienen ook op het eind van de eerste helft – net voor de pauze – en aan het eind van het concert 'ontspannen' stukken te staan.

De behoefte aan variatie van stijlen binnen een programma hangt natuurlijk van de doelgroep af. De ware Bachliefhebber kan binnen Bachs cello-suites nog voldoende variatie ervaren. Bij SMIH wordt – ofschoon de publieksgroepen binnen de zorginstellingen zéér divers zijn – algemeen uitgegaan van een grote behoefte aan variatie in stijl(-periodes) en waar mogelijk ook instrumentale bezettingen binnen een programma.

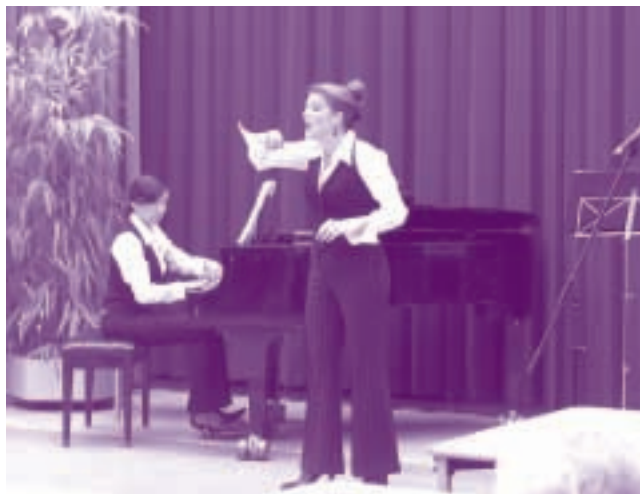
Zeker voor psychogeriatrische luisteraars is de uitdrukking, het karakter van de muziek een belangrijke maatstaf.

Deze mensen voelen zeer direct de stemming, zeg maar 'het wezen' van de muziek aan en nemen deze over. Agressieve muziek is dan ook volledig uit den boze, evenals schokkerende of nerveuze muziek. Deze karakters zijn uiteraard niet beperkt tot één bepaalde stijlperiode, maar oplettendheid is toch meer vereist bij muziek uit de twintigste eeuw. Te broze muziek, die absolute stilte vereist, is om een andere, begrijpelijke reden ook ongeschikt. Het is noodzakelijk dat ieder musicus het wezen van zijn/haar repertoirestukken goed doorgrondt. Herkenning van muziekstukken is altijd, maar zeker voor psychogeriatrische luisteraars een waar feest.

De musicus heeft op het podium, met zijn uitstraling en presentatie een grote invloed op zijn publiek. Dit kan zowel positief als negatief uitpakken. Mondelinge toelichtingen, mits deze op een bij het publiek passende wijze worden gegeven om de muziekstukken inhoudelijk beter te begrijpen, kunnen de bereidwilligheid van het publiek om zich open te stellen voor wat komen gaat, aanzienlijk vergroten. Toelichtingen bewerkstelligen tevens het zeer wenselijke onderlinge contact tussen uitvoerders en publiek. Dit goed doen is een kunst apart, die echter nooit een reddingsmiddel mag en kan zijn voor slechte programma's.

Aangezien het programmeren en presenteren zo belangrijk zijn voor het welslagen van de concerten, bereidt SMIH altijd samen met de ensembles de concerten voor en evalueert deze ook. Tegen onze musici zou ik willen zeggen: doe inspiratie op en ga maar vaak en uitgebreid dineren. Maar wel op eigen kosten.....

Nico de Gier

TWO OF A KIND MET DAPHNE QUESTRO - SOPRAAN EN ANI AVRAMOVA - PIANO IN DE DRIE HOVEN TE AMSTERDAM.

HET PIAZZO ENSEMBLE, MET DAMAYANTI COLPA - VIOOL, TIM FLETCHER - ACCORDEON EN BANDONEON EN ARNAUD ROSDORFF - PIANO, VERZORGT HET MAANDELIJKE OCHTENDCONCERT VOOR EEN VOLLE ZAAL IN HET ZONNEHUIS AMSTELVEEN, TIJDENS DE FEESTWEEK ROND HET 30-JARIG JUBILEUM VAN HET ZONNEHUIS.

MAGDA VAN DER KOOI - FLUIT, MANUEL VISSER - ALTVIOOL EN MIRIAM RIETBERG - HARP VAN HET BARDAC HARPTRIO DANKEN, DUIDELIJK TEVREDEN HET PUBLIEK TIJDENS HET 1.500STE CONCERT VAN SMIH IN ZORGNOPPUNT LOOSDUINEN (DEN HAAG). FOTO DHR. G.F. VAN DEN ASSEM

Stichting Muziek In Huis
Hillegomstraat 12-14
1058 LS Amsterdam
tel. 020 614 3445
fax. 020 614 3299

info@stichtingmuziekinhuis.nl
www.stichtingmuziekinhuis.nl

Contactpersoon
Nico de Gier

Postgiro nr. 42.77.384
KvK Amsterdam 34.11.07.90
BTW nr.
NL 808.333.185.B.01

©december 2004
Stichting Muziek In Huis
Amsterdam

Colofon:
Grafische vormgeving
Reijers Communicatie,
Leiderdorp

Ensembles

De nieuwe ensembles die in 2005
concerten verzorgen:

Ambroz
Bajec-Lapajne - tenor
Abigail Richards - piano

Bardac Harptrio
(fluit, altviool en harp)

Melissa Ann Ussery - viool
Ernst Munneke - piano

Duo Panarpa (fluit en harp)

Python Saxofoonkwartet

Verena Sennekamp - cello
Daniël Kramer - piano

Sabine Wüthrich - sopraan
Céleste Zewald - klarinet
Daniël Kramer - piano

Trio Lumaka
(fluit, altviool en harp)

Kafka Trio (viool, cello en piano)

Kimberly McCord - sopraan
Erik Lieftrinck - piano

Trio très gigue
(fluit, klarinet en fagot)

Christina Kellenberger - cello
Patricia De La Vega - piano

Harpduo Bilitis

Lagos Strijkkwartet

Katja Dirven-Didychenko - cello
Arina Aartsen - piano

Esquire Saxofoonkwartet

Wendy Rijken - harp
Erik Groenestein - harp

Het Utrechts Fluitkwartet

Naast deze, in 2004 geselecteerde
ensembles, zullen ook diverse
'oude' ensembles wederom hun
opwachting maken. Meer informa-
tie over de ensembles vindt u
op onze website.

NICO DE GIER EN ZON SEBASTIAAN, NA HET
OPTREDEN IN DE KAPEL VAN MARIËNGAERDE
(WARMOND) IN GESPREK MET MEVROUW FIET
NAFZGER, SECRETARIS VAN DE ANNA STIBBE
STICHTING, DIE EEN CONCERTVLEUGEL OVERDROEG
AAN SMIH. FOTO ESTA HOOGERVORST

Subsidiegevers

Stichting Muziek In Huis wil de volgende
subsidiegevers hartelijk danken voor het
mede mogelijk maken van de concerten
en de bijbehorende activiteiten:

- Fonds voor Podiumprogrammering
en Marketing (FPPM)
- Stichting Sluyterman van Loo -
stimuleringsfonds ouderenprojecten
- Stichting RCOAK

Inzet en enthousiasme voor SMIH

Op deze plaats wil ik ook Joke
Hoogendoorn (adviseur), Esta
Hoogervorst, Hannah Bruel en
Gregory Hubert (medewerkers),
Mirsa Adami, Iwan Sewandono,
Willem Driessen, René de Ridder
en Misha de Jong (bestuur) hartelijk
danken voor hun grote inzet en
enthousiasme voor SMIH.

Nico de Gier

Bestuur en medewerkers
van Stichting Muziek In Huis
wensen u plezierige Kerstdagen
en een gezond
en succesvol 2005.

